



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Uglea Vladimir împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 2 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-620/24)
NR. PIGD 2-22020579-01-3ra-15072024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: L. Holevițcaia,
Instanța de apel : G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

5 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 februarie 2022, Uglea Vladimir a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Serviciul de Protecție și Pază de Stat, prin care a solicitat anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni nr.25/2021/48002 din 30.12.2021 și refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.U-151/22 din 07.02.2022; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual favorabil privind recalcularea vechimii pentru stabilirea pensiei, prin aplicarea înlesnirii-două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada 23.03.2018-11.10.2021 și a-i stabili, calcula și achita pensia, reieșind din vechimea în muncă de 26 ani, 02 luni, 12 zile începând cu data de 04.12.2021.

2. În motivare a invocat că, la 13.12.2021 s-a adresat cu cerere Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni, prin care a solicitat stabilirea pensiei în legătură cu atingerea vechimii în serviciu în temeiul Legii nr. 1544/93.

3. Prin Decizia CTAS Ungheni nr.25/2021/48002 din 30.12.2021, a fost respinsă cererea privind stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă. Nefiind de acord cu Decizia CTAS-Ungheni nr.25/2021/48002 din 30.12.2021, Uglea Vladimir a înaintat o cerere prealabilă în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale și a solicitat: a anula Decizia CTAS Ungheni nr.25/2021/48002 din 30.12.2021, a reexamina cererea de stabilire a pensiei, a recalcula vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei prin aplicarea înlesnirii-două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada 23.03.2018-11.10.2021 și a emite decizia privind stabilirea pensiei începând cu data de 04.12.2021.

4. Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.U151/22 din 07.02.2022, s-a indicat că temei pentru anularea deciziilor contestate nu au fost depistate.

5. Reclamantul a susținut că, prin ordinul IGP nr.525 fe. din 19.11.2021, cu Uglea Vladimir a fost încetat raportul de serviciu, conform art.38 alin.(1) lit. c) (după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie), de la 03.12.2021.

6. În legătură cu acest fapt a fost emis certificatul Inspectoratului de Poliție Ungheni din 06.12.2021, potrivit căruia, la 03.12.2021 s-a stabilit vechimea în

muncă a lui Uglea Vladimir pentru stabilirea pensiei, conform art.13 lit. a) al Legii 1544/1993, 26 ani, 02 luni, 12 zile.

7. Drept urmare, Uglea Vladimir s-a adresat cu cerere Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni prin care a solicitat stabilirea pensiei, conform art.13 lit. a) al Legii 1544/1993.

8. În motivarea deciziei din 30.12.2021 și refuzului din 07.02.2022, s-a indicat că Uglea Vladimir nu întrunește vechimea în muncă de 25 ani, precum că perioada 23.03.2018 - 11.10.2021 a fost calculată eronat cu avantaje.

9. Reclamantul consideră că CTAS Ungheni eronat a calculat perioada 23.03.2018-11.10.2021 fără înlesniri, deoarece, potrivit pct.8 lit. d) a H.G. nr.78 din 21.02.1994, perioada din cadrul serviciului în cadrul Izolatorului de detenție al IP Ungheni urma a fi calculată două luni vechime în muncă pentru o lună în serviciu.

10. Potrivit Certificatului nr.34/54-18798 din 06.12.2021, se constată că perioada 23.03.2018-11.10.2021, urma a fi calculată cu înlesniri, iar vechimea în serviciu a fost calculată în total 26 ani, 02 luni, 12 zile, adică a acumulat vechimea minimă de 25 ani, prevăzută la art.13 al Legii nr.1544/93.

11. Prin urmare, la momentul calculării vechimii în muncă nu s-a ținut cont de pct.8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994, care statuează că la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor, afacerilor interne corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, se acordă următoarele înlesniri - două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, în instituții penitenciare de tip închis, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

12. Reclamantul a notat că, pe astfel de litigii s-a creat o practică judecătorească bogată, iar în Avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție din 29 septembrie 2014, s-a statuat: „Astfel, este cert faptul că colaboratorii care efectuează serviciului de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie), în prezent au dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în ordinea prevăzută de pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea și plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor economice și Corupției și a sistemului penitenciar. Acest Regulament este unicul act care reglementează raporturile respective.

13. Potrivit pct.71 din hotărârea Curții Constituționale nr. 19 din 19 iulie 2016, dreptul la pensie, este tratat ca un drept de proprietate în sensul art.1 din Protocolul nr.1 la Convenție, nu poate fi privit doar ca un drept subiectiv civil,

ci, în primul rând, acesta face parte din domeniul raporturilor de protecție socială, și prin natura lor social-juridică primară, pensiile sunt sursa principală și permanentă de întreținere a pensionarilor.

14. În cauza Ștefănică și alții c. României, CtEDO recunoaște că aprecierea faptelor unei cauze de către o instanță inferioară și evaluarea făcută de aceasta cu privire la dovezile existente pot conduce la rezultate diferite pentru părți cu plângeri foarte asemănătoare. Această realitate nu încalcă în sine principiul securității raporturilor juridice. Totuși, atunci când există divergențe cu privire la aplicarea unor dispoziții legale în esență similare în cazul persoanelor aflate în grupuri aproape identice, apare o problemă în privința securității raporturilor juridice.

15. Având în vedere considerațiile precedente, Curtea concluzionează că în absența unui remediu care să rezolve aceste divergențe, soluționarea diferită a cererilor prezentate de mai multe persoane aflate în situații similare conduce la o stare de incertitudine, care trebuie să fi diminuat încrederea publicului în actul de justiție, această încredere fiind cu certitudine o componentă esențială a statului de drept (a se vedea mutatis mutandis, Vincic și alții împotriva Serbiei, nr. 44.698/06, paragraful 56). Incertitudinea juridică în cauză i-a privat pe reclamantii de un proces echitabil. Prin urmare, a fost încălcat art. 6 §1 în această privință.

16. În circumstanțele invocate și în baza art.47 din Constituția Republicii Moldova, art.22 din Declarația Universală a Drepturilor Omului; art.12 din Carta Socială Europeană Revizuită; art.9 din Pactul Internațional privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale, cât și din perspectiva dreptului de proprietate garantat prin dispozițiile art.46 din Constituție și art.1 Protocolul 1 și art.6 al CEDO, art.61 alin.(1) din Legea nr.1544-XII din 23.06.1993, art.60, 189, 206 alin.(1) lit. b), 211, 224 alin.(1) lit. b) ale Codului administrativ, solicită reclamantul admiterea acțiunii.

17. La 16.02.2022 și 18.11.2022 reprezentantul reclamantului a depus cereri de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni nr.25/2021/48002 din 30.12.2021, prin care s-a respins cererea cu privire la stabilirea pensiei și decizia adoptată în procedura prealabilă, decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.U-151/22 din 07.02.2022, prin care s-a respins cererea prealabilă; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual favorabil, prin care să stabilească și să achite lui Vladimir Uglea pensia pentru vechime în muncă, conform certificatului nr.34/54-18798 din 06.12.2021, emis de Inspectoratul de Poliție Ungheni, care confirmă vechimea totală în muncă de 26 ani 02 luni 12 zile, începând cu 04.12.2021 (f.d.17-19, 74).

18. Prin hotărârea din 30 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea de contencios administrativ înaintată de Uglea Vladimir.

S-a anulat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ungheni nr.25/2021/48002 din 30.12.2021, prin care s-a respins cererea cu privire la

stabilirea pensiei și decizia adoptată în procedura prealabilă, decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.U-151/22 din 07.02.2022, prin care s-a respins cererea prealabilă.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil, prin care să stabilească și să achite lui Uglea Vladimir pensia pentru vechime în muncă, conform certificatului nr.34/54-18798 din 06.12.2021, emis de Inspectoratul de Poliție Ungheni, care confirmă vechimea totală în muncă de 26 ani 02 luni 12 zile, începând cu 04.12.2021.

19. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 16 noiembrie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii din 30 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

20. Prin decizia din 02 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 30 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

21. În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, Uglea Vladimir potrivit ordinului șefului al Inspectoratului General al Poliției al Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.525 fe. din 19.11.2021, a încetat raportul de serviciu, conform art.38 alin.(1) lit. c) (după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie), de la 03.12.2021.

22. Potrivit Certificatului nr.34/54-18798 din 06.12.2021, se constată că perioada 23.03.2018-11.10.2021, urma a fi calculată cu înlesniri, iar vechimea în serviciu a fost calculată în total 26 ani, 02 luni, 12 zile, adică a acumulat vechimea minimă de 25 ani, prevăzută la art.13 al Legii nr.1544/93.

23. Instanța de apel a notat că, autoritatea publică pârâtă, atât în decizia CTAS Ungheni din 30.12.2021, cât și în decizia adoptată în procedura prealabilă, refuzul CNAS nr.U-151/12 din 07.02.2022, greșit a concluzionat că nu sunt aplicabile speței prevederile HG nr.78 din 21.02.1994, menționând că: „... perioadele de activitate de la 23.03.2018-11.10.2021 confirmate de reclamant nu cad sub incidența pct.7 lit.g) și pct.8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78/1994.

24. Condiția esențială în sensul pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21.02.1994, este ca instituția în care persoana își exercită serviciul să asigure paza, escortarea și deținerea persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (de detenție provizorie).

25. Inspectoratul de Poliție Ungheni al IGP MAI, prin certificatul nr.34/54-18798 din 06.12.2021 a confirmat activitatea reclamantului Uglea Vladimir de la 23.03.2018 până la 29.06.2018 în funcția de subofițer al Izolatorului de detenție provizorie al Secției management operațional a Inspectoratului de poliție Ungheni al IGP al MAI; de la 29.06.2018 până la 04.03.2019 în funcția de subofițer al Serviciului escortă al Secției management operațional a Inspectoratului de poliție Ungheni al IGP al MAI; de la 04.03.2019 până la

01.04.2020 în funcția de subofițer al Serviciului detenție și escortă al Inspectoratului de Poliție Ungheni al IGP al MAI; de la 01.04.2020 până la 11.10.2021 în funcția de subofițer superior al Serviciului detenție și escortă al Inspectoratului de poliție Ungheni al IGP al MAI, iar vechimea în muncă a lui Uglea Vladimir pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art.13 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23.06.1993, la data de 03.12.2021, a constituit 26 ani 02 luni și 12 zile.

26. Instanța de a conchis că, reclamantul întrunește condițiile legale pentru stabilirea pensiei, iar autoritatea publică pârâtă nu a invocat argumente serioase care ar justifica refuzul în valorificarea acestui drept, care pentru a fi compatibil cu drepturile fundamentale protejate de lege, urmează a fi proporțional, adică să fie „prevăzut de lege”, să urmărească unul sau mai multe ”scopuri legitime” și să fie „necesar într-o societate democratică”

27. La 18 iulie 2024, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 02 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

28. În motivarea recursului a susținut că, instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material pertinente speței, fapt ce a succedat emiterea unei soluții greșite și neîntemeiate.

29. Activitatea intimatului, nu poate fi raportată la prevederile pct.8 a Hotărârii Guvernului nr.78/1994 precum invocă intimatul, deoarece acesta a activat în cadrul serviciului de gardă al izolatorului de detenție provizorie, activitate ce nu urmează a fi calculată cu avantaje.

30. Două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu se acordă persoanelor care au activat în penitenciare de tip închis și nu provizoriu cum este indicat în ordinul emis de MAI, intimatul pe perioada solicitată ar fi confirmat două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, a activat în cadrul Izolatorului Detenție Provizorie IGP MAI și nu în instituțiile prevăzute de art.8 pct. d) al Hotărârii Guvernului nr.78/1994.

31. Recurentul a susținut că, aprecierea probelor date de instanțele de fond și de apel au fost defectuoase și arbitrare, fapt ce vine în contradicție cu prevederile legislației procedurale civile, cât și cu dreptul la un proces echitabil.

32. În opinia recurentului temei de anulare a refuzului în stabilirea pensiei emis de CTAS Ungheni nr. 25/2021/48002 din 30.12.2021, nu este.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:
„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

34. Art. 245 Cod administrativ relevă că:
„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

35. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

36. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 28 iunie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.157).

38. Cererea de recurs a fost depusă la 2 iulie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

39. Din analiza prevederilor art. 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

41. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

45. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

46. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la

examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

49. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

50. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc